

RESUMÉ

PRÁVNÍ ASPEKTY POSKYTOVÁNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE NEZLETILÝM

Tato diplomová práce pojednává o právních aspektech poskytování zdravotní péče nezletilým v České republice a Irsku a obě úpravy porovnává. Zdravotní péče prošla od ratifikace Úmluvy o biomedicíně významnou změnou, kdy tradiční chápání vztahu lékař-pacient jako vztahu paternalistického bylo opuštěno a nahrazeno vztahem partnerským. Tuto proměnu završilo přijetí zákona o zdravotnických službách a dalších zákonů, které byly přijaty v rámci reformy zdravotnického práva. Za pomyslnou definitivní tečku za debatou o vztahu lékař-pacient se dá považovat občanský zákoník. Občanský zákoník zakotvil smlouvu o péči o zdraví, jako pojmenovaný smluví typ a není tak již pochyb o soukromoprávním charakteru vztahu lékař-pacient. Vztah občanského zákoníku a zákona o poskytování zdravotních služeb je komplikovaný a aplikuje se při něm zásada *lex specialis derogat generali*. Pro správnou aplikaci této zásady je však třeba mít na paměti, že občanský zákoník je místy velmi podrobný a že v některých ustanoveních je občanský zákoník oním zvláštním předpisem k zákonu o poskytování zdravotních služeb. Ve většině případů tomu ale bude naopak. Vzhledem k množství zákonů upravující zdravotnické právo a nejasnému vztahu mezi nimi v českém právním řádu tedy vznikla nejistota, kterým zákonem a v jakém případě se mají poskytovatelé zdravotní péče při poskytování zdravotní péče řídit. Z tohoto důvodu je hlavní cíl této práce představit prameny zdravotnického práva v České republice a popsat jednotlivé právní aspekty poskytování zdravotních služeb. Část práce je věnována popisu a analýze úpravy poskytování lékařské péče nezletilým v Irsku a následnému porovnání s českou právní úpravou. Práce se převážně zaměřuje na problematiku informovaného souhlasu a na otázky, zda a kdy může nezletilý takový souhlas udělit sám. Pro případy, kdy to není možné, práce rozebírá problematiku zastupování nezletilého zákonnými zástupci a případy, kdy k udělení souhlasu se zákrokem nestačí souhlas pouze jednoho ze zákonných zástupců. Práce popisuje i případy, kdy lze zdravotní služby poskytnout i bez souhlasu. Závěrečná část práce se věnuje popisu a porovnání právní úpravy poskytování lékařské péče s právní úpravou v Irsku. Srovnání plně ukázalo rozdíly mezi anglo-americkým systémem práva a kontinentálním systémem. Irská úprava je v některých aspektech neúplná a nejasná a tyto nedostatky jsou napravovány nezávaznými stanovisky a doporučením.